

Arrest

nr. 288 254 van 28 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 20 juni 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 21 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 11 december 2020, in Roemenië op 24 april 2021 en in Oostenrijk op 25 mei 2022 (Eurodac).

Op 16 juli 2021 nam de dienst Voogdij de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 21 jaar oud is met een standaarddeviatie van 1,3 jaar.

1.2. Op 20 oktober 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 oktober 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 21/06/2021
Overdracht CGVS: 02/02/2022

Op 27 september 2022 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14:07 tot 17:32. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat Mter OGER, Ignace was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Musakhel dorp, Pachir Aw Agam district, provincie Nangarhar. U bent geboren in 2001 en ging naar school tot u dertien jaar was. Uw vader overleed zes à zeven jaar geleden door een hartaanval. Doordat uw oudere broer alleen instond voor het onderhouden van de familie, stopte u toen u oud genoeg was om hem te helpen. Sinds zes à zeven maanden voor uw vertrek begonnen uw broer R.(...) K.(...) en u te werken voor de taliban terwijl ze aan het strijden waren tegen Daesh. Bovendien betaalden ze uw broer en u elke keer dat jullie een levering deden. De taliban zou uw broer opbellen en vragen om hen te bevoorraden op een bepaalde plaats met voedsel of wapens. Na zes maanden kwam de overheid naar uw regio en namen de macht over, waardoor jullie stopten met de taliban te bevoorraden. Er werd een checkpoint opgericht door de overheid en uw broer R.(...) K.(...) stond aan het hoofd van één van de checkpoints, waar u ook werkte. Uw broer ging op een avond naar huis, terwijl u achterbleef op de checkpoint. Onderweg naar huis verdween uw broer. U werd hierover geïnformeerd toen u 's ochtends zelf terug thuis kwam van de checkpoint. Uw maternale nonkel zei dat u hetzelfde ging overkomen als u zou blijven en dus vertrok u naar Iran. Vijf dagen nadat u in Iran was, werd uw broer vermoord en u werd hierover geïnformeerd dertien dagen nadat u uit Afghanistan was vertrokken.

U vertrok uit Afghanistan rond augustus/september 2019 en reisde via: Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. U arriveerde in België midden juni 2021 en diende uw verzoek om internationale bescherming in op 21/06/2021.

Ter staving van uw relaas legt u tot op heden geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat uw broer en u zes maanden hebben gewerkt voor de taliban. Daarna zou de taliban uw broer hebben ontvoerd en vermoord. Het Commissariaat-generaal (CGVS) kan echter geen geloof hechten aan uw asielaanvraag.

Ten eerste dient er te worden gewezen op de incoherente verklaringen die u aflegt met betrekking tot uw familiesamenstelling. Deze familiesamenstelling is echter cruciaal voor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag, gezien uw broer R.(...) K.(...) de spilfiguur vormt in uw relaas, die zou ontvoerd en vermoord geweest zijn door de taliban. Bij uw aanmelding op 21/06/2021 maakte u echter nergens melding van een broer genaamd R.(...) K.(...) (NBMV fiche). U maakte wel melding van uw broers S.(...) K.(...), S.(...) K.(...) en uw jongste zus R.(...). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en bij het Commissariaat (CGVS), heet uw zus dan plots S.(...) en is zij ouder dan uw broer S.(...) (Verklaring DVZ, randnr.17; CGVS, p.6). Daarenboven vermeldt u plots nog een broer R.(...) K.(...), die maar liefst bijna twintig jaar ouder zou zijn dan u en alle daaropvolgende broers en zus (Verklaring DVZ, randnr.17). Gevraagd hoe het komt dat er zo'n groot leeftijdsverschil bestaat met uw oudste broer, antwoordt u dat uw moeder na haar eerste kind problemen had met het krijgen van andere kinderen (CGVS, p.6).

Hoewel uiteraard niet uit te sluiten valt dat uw moeder na het krijgen van uw oudste broer vruchtbaarheidsproblemen zou hebben gekend, is een interval van bijna twintig jaar, om daarna dan nog vier kinderen te krijgen, toch wel zeer extreem. Wanneer u bovendien tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt geconfronteerd met de eerdere omissie van uw oudste broer, verklaart u: "Hij leefde niet daarom gaf ik de naam niet, ik gaf enkel de namen van broers die nog leven." (CGVS, p. 19). Vreemd genoeg gaf u tijdens uw aanmelding wel de naam van uw vader op, die tevens overleden was en zijn sterfdatum. Opmerkelijker is echter dat u bij DVZ dan wel plots uw broer R.(...) K.(...) opgeeft, samen met uw twee andere broers en zus (verklaring DVZ, randnr. 17). Het hoeft geen betoog dat uw verklaring nauwelijks antwoord biedt op de vraag waarom u geen melding hebt gemaakt van een broer R.(...) K.(...). Het feit dat u deze spilfiguur uit uw relaas zelfs niet vermeldde bij uw aanmelding doet de geloofwaardigheid van uw relaas sterk wankelen. De vaststelling dat u ook over de rest van uw familie geen coherente verklaringen aflegt, en er zulks sterk leeftijdsverschil bestaat met uw oudste broer, wekt verder de indruk dat u niet de gehele waarheid vertelt over uw familiale situatie in Afghanistan, dewelke nochtans cruciaal is voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

De ongeloofwaardigheid van uw relaas wordt nog verder versterkt door het feit dat u bij uw aanmelding als vluchtmotief uit Afghanistan aangeeft: "Problemen met taliban. Mijn vader werd door hen vermoord." (NBMV fiche). Tevens gaf u bij uw aanmelding aan dat het twee jaar voordien was dat uw vader was vermoord. Wanneer u dan uw DVZ verklaringen aflegt op 15/12/2021 verandert uw verhaal en is uw vader plots aan een ziekte overleden, zo'n zes jaar geleden (verklaring DVZ, randnr. 13). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw vader zo'n zes à zeven jaar geleden overleden is aan een ziekte (CGVS, p. 5). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u bij uw aanmelding verklaarde dat uw vader was vermoord door de taliban, ontkent u dit simpelweg: "Ik zei dat niet." (CGVS, p. 19). Opnieuw slaagt u er niet in een verklaring te bieden voor deze flagrante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen. U legt niet enkel tegenstrijdige verklaringen af over de doodsoorzaak van uw vader, maar u geeft ook divergente verklaringen over de aanleiding tot uw vertrek. Waar dit eerder nog de moord op uw vader door de taliban zou zijn, is uw vader dan plots aan een natuurlijke ziekte overleden en draait uw asielaanvraag rond de ontvoering en moord op uw broer R.(...) K.(...) (CGVS vragenlijst, randnr. 5 en CGVS, p. 15). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt zowel over de doodsoorzaak van uw vader, zijn sterfdatum en de aanleiding tot uw vertrek uit Afghanistan doet uw asielaanvraag wel op zeer wankelende pootjes staan.

Uw verdere verklaringen halen uw relaas echter volledig onderuit en doen het CGVS besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. Zo poneerde u bij DVZ dat uw broer R.(...) K.(...) zou zijn gedood door de taliban vóór uw vertrek uit Afghanistan (verklaring DVZ, randnr. 17). In de CGVS vragenlijst situeert u uw broer zijn dood echter na uw vertrek uit Afghanistan. Uw broer en u stopten met jullie werk voor de taliban toen de overheid de macht overnamen en u ging naar Iran. Toen de taliban echter de macht terug overnam in jullie regio, begonnen ze uw broer aan te spreken om terug voor hen te werken en te vragen waar u was. Uw broer werd bedreigd en ontving een dreigbrief, waarna uw broer werd ontvoerd door de taliban en later gedood. Toen u hoorde dat uw broer werd gedood, besloot u om naar hier te komen (CGVS vragenlijst, randnr. 5). Er kan dus opnieuw een ernstige tegenstrijdigheid worden opgemerkt tussen uw verklaringen. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, waar we nog een nieuwe versie van de feiten krijgen te horen. Nadat uw broer en u stopten met jullie werk voor de taliban, werkten jullie eerst samen op een checkpost. Wanneer uw broer op weg was van de checkpost naar huis werd hij onderweg ontvoerd. U kwam dit te weten de morgen nadien wanneer u zelf thuiskwam van de checkpost. Hierop spoorde uw nonkel u aan om naar Iran te vluchten (CGVS, p. 15). Uw broer werd vermoord nadat u in Iran was toegekomen (CGVS, p. 13). Waar u tijdens uw CGVS vragenlijst nog verklaarde dat u naar Iran vertrok toen de overheid de macht terug overnam in uw regio (CGVS vragenlijst, randnr. 5), wordt dit tijdens uw persoonlijk onderhoud veranderd naar een vertrek omwille van de ontvoering van uw broer en de bijhorende aansporing door uw oom (CGVS, p. 15). Ook over de aanleiding tot uw vertrek naar Iran slaagt u er dus niet in eenduidige verklaringen af te leggen. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ hebt verteld dat u naar Iran ging nog voor uw broer werd vermoord, verklaart u dat er misschien een misverstand is. U ontkent dat u hebt gezegd dat u naar Iran ging nog voor uw broer was vermoord. U vertrok pas de morgen nadat uw broer was ontvoerd naar Iran (CGVS, p. 19). U blijft duidelijk vasthouden aan het relaas dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook aanhangt en dit zonder een verklaring te geven voor het feit dat u bij DVZ weldegelijk heeft verklaard dat u naar Iran vertrok nog voor er sprake was van de ontvoering en moord van uw broer. Het louter vasthouden aan één versie van een verhaal is uiteraard niet in staat om de voorgaande versies te verklaren. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken allen de kern van uw relaas en zijn dan ook nefast voor de geloofwaardigheid ervan.

Ten slotte kan er, in lijn met de rest van uw relaas, nog een gewichtige tegenstrijdigheid worden opgemerkt. Zo verklaarde u bij DVZ: "Mijn broer werd bedreigd en we kregen een dreigbrief op naam van mijn broer en mij. Hierna werd mijn broer ontvoerd door de taliban en later werd hij gedood." (CGVS vragenlijst, randnr. 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer: "...en nadat broer was vermoord, zonden me brief en door dit alles wisten we het." (CGVS, p.18). Opnieuw slaagt u er niet in een eenduidige chronologie aan te houden in uw relaas en werd deze dreigbrief nu plots verstuurd na de dood op uw broer, terwijl dit bij DVZ nog voor de dood op uw broer was. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid in chronologie, verklaart u: "Nee, ik zei dat niet, ik zei erna." (CGVS, p.19). Het is echter duidelijk uit uw DVZ verklaring dat u dit voor de moord op uw broer situeerde en u slaagt er dan ook niet in een verklaring te bieden voor deze tegenstrijdigheid.

Er dient te worden besloten dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de verklaringen die u hebt afgelegd tijdens uw procedure om internationale bescherming te krijgen.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat deze vaststelling om te buigen. U gaf tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u nog zou beschikken over twee dreigbrieven, de taskara van uw oudste broer, en een foto van zijn lijk (CGVS, p.14). Na een termijn van veertien werkdagen mocht het CGVS echter nog niets van u ontvangen. Voor zover u deze stukken later toch nog zou neerleggen, kan opgemerkt worden dat er uit de informatie waarover het CGVS beschikt een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in Afghanistan. Bijgevolg dient de bewijswaarde ervan sterk gerelativeerd te worden, en kan aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar

de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals beryllbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP.

Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie

waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen.

UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk.

De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen.

Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het verzoekschrift

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:*

*“Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”*

Verzoeker licht toe als volgt:

“II. 1. 1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt eerstens dat verzoekende partij niet haar juiste familie samenstelling zou hebben gegeven tijdens haar eerste aanmelding bij de asielinstanties enerzijds en het gehoor op de DVZ en CGVS anderzijds – quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan en haalt alles door elkaar. Verzoekende partij heeft haar broer R.(...) K.(...) niet vermeld bij de dienst voogdij omdat zij ervan uit ging dat er haar gevraagd werd om alle broers en zussen die nog in leven waren. Zij was ook erg jong en had geen afdoende begrip van het belang van deze vraag en wat verwerende partij exact wilde weten. Zij heeft ook nooit over een zus ‘R.(...)’ gesproken, zij heeft geen zus die R.(...) heet en zou niet weten waarom zij deze persoon zou vermelden in haar gehoor. Zowel op het gehoor op de DVZ en op het CGVS vermeldde verzoekende partij al haar broers en zus. Het is dan ook onbegrijpelijk dat verwerende partij haar vermeende tegenstellingen verwijt met hetgeen er geregistreerd werd bij haar eerste aanmelding.

Uit deze motivering blijkt dat verwerende partij geen enkele rekening heeft gehouden met de bijzondere jeugdige leeftijd van verzoekende partij en haar kwetsbaar profiel.

II. 1.2 Verwerende partij gaat in haar beslissing opnieuw verder met vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen van verzoekende partij bij haar eerste aanmelding enerzijds en de DVZ en het CGVS anderzijds – quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij kan de redenering van verwerende partij niet volgen. Zowel op de DVZ als op het CGVS verklaarde zij dat haar vader zo’n 6 jaar geleden overleed aan een ziekte en dat haar broer vermoord werd door de Taliban. Gezien verwerende partij geen enkele tegenstrijdigheid op dat punt kon vaststellen tussen de gehoren op de DVZ en het CGVS, grijpt zij naar de aanmeldingsfiche van verzoekende partij – die haar nooit werd voorgelezen, die zij nooit heeft ondertekend, waarbij zij niet werd bijgestaan door een raadsman en dat hoegenaamd geen gehoor volgens de regels kan worden beschouwd.

Verwerende partij zoekt spijkers op laag water, creëert tegenstrijdigheden die letterlijk nergens te lezen vallen in de verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS, legt het profiel en de jeugdige leeftijd van verzoekende partij simpelweg naast zich neer gezien zij ondertussen meerderjarig werd en zoekt elk mogelijke drogreden om een negatieve beslissing te kunnen nemen in hoofde van verzoekende partij. Dit is niet ernstig en toont een compleet gebrek aan een zorgvuldig onderzoek naar het relaas en de vrees van verzoekende partij.

Nochtans heeft zij dat uitgebreid uiteen gezet tijdens het gehoor: p. 15 CGVS

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 15]

II. 1.3 De verwerende partij stelt vervolgens dat er vermeende tegenstellingen zouden zijn tussen de verklaringen op het CGVS en de DVZ wat betreft het moment van de moord op haar broer – quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij gaat zeer kort door de bocht en creëert tegenstrijdigheden die er geen zijn. Immers, de broer van verzoekende partij was op het ogenblik dat zij vertrok uit Afghanistan nog vermist. 10 dagen na haar vertrek uit Afghanistan – toen zij in Iran was – vernam verzoekende partij dat haar broer vermoord was.

Op de DVZ kreeg zij niet de kans om dergelijke nuances en details uiteen te zetten. Daar moest zij immers alles kort en bondig vertellen en maakte verwerende partij een samenvatting van hetgeen zij vertelde, waardoor heel wat belangrijke zaken verloren gingen en tegenstrijdigheden gecreëerd werden die nooit verteld werden door verzoekende partij.

II. 1.4 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij haalt alles door elkaar. Toen haar broer nog leefde ontving hij een dreigbrief dat aan hem was gericht. Toen haar broer vermist geraakte ontvingen zij opnieuw een dreigbrief, deze keer gericht aan zowel verzoekende partij als haar broer. De manier waarop verzoekende partij het ook verteld heeft is zeer kinderlijk. Zij kon niet in het hoofd van verwerende partij kijken en weten wat en in welke chronologie zij verwachtte dat verzoekende partij alle vertelde.

Zij vertelde het vanuit haar beleving, het was geen ingestudeerd nummertje dat zij klakkeloos navertelde. Verwerende partij zoekt werkelijk spijkers op laag water: haar hele beslissing is gebaseerd op dergelijke vermeende tegenstellingen die er absoluut geen zijn.

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij erg onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte een negatieve beslissing heeft genomen. Verzoekende partij heeft haar vrees aangetoond en komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

II.1.5 Maar er is meer, verwerende partij heeft geen rekening gehouden met het kwetsbaar en specifiek profiel van een verwesterde jonge man, zou moeten terug keren naar het bewind van de Taliban.

De nood aan bescherming dient immers eveneens te worden beoordeeld in de context van een terugkeer op heden conform artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet. De machtsovername vormt in dit opzicht onmiskenbaar een nieuw element, zoals bevestigd door Uw Raad in haar arrest van 31 maart 2022 met nummer 270 813:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

II.1.6. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft. Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofdorde erkend worden als vluchteling.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden.”

- In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van artikel 3 EVRM”.

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.2.1. Verzoekende partij meent dat zij in hoofdorde in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, gezien de huidige ontwikkelingen in Afghanistan.

Subsidiair; meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij zal hieronder uitvoering haar standpunt uiteenzetten.

II.2.2. Verzoekende partij wenst hieronder uiteen te zetten waarom het voor haar onmogelijk is om terug te keren naar om het even waar in Afghanistan (en zij aldus als vluchteling moet worden erkend).

De situatie in Afghanistan is sinds drastisch veranderd. Het land is volledig onder de macht en de controle van de Taliban. Verzoekende partij kan zich nergens op een veilige manier vestigen.

In de nasleep van de terugtrekking van de internationale troepen uit Afghanistan is de veiligheids- en mensenrechtensituatie in grote delen van Afghanistan grondig gewijzigd.

Op 15 augustus 2021 ontvluchtte president Ashraf Ghani Kabul, terwijl de Taliban het presidentieel paleis overnam en het herstel van het Islamitisch Emiraat in Afghanistan aankondigde. Het land is nu in handen van de Taliban en de situatie ter plaatse wijzigt van dag tot dag.

Verschillende geanalyseerde objectieve landenrapporten geven aan dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de Taliban tegen onder andere ‘verwesterde Afghanen’ die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond.

Afghanen die beschouwd worden als ‘verwesterd’ lopen immers het risico bedreigd, gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de Taliban, op grond van het vermoeden dat zij Westerse waarden hebben geïnternaliseerd of ‘vreemdelingen’ of spionnen zijn geworden.

Daarnaast is er ook een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op het Taliban regime.

De precaire en volatiele veiligheids- en humanitaire situatie in Afghanistan is sinds augustus 2021 nog verergerd. Sinds de terugtrekking van de Amerikaanse troepen vanaf 1 mei 2021, heeft de Taliban op zeer korte tijd Afghanistan heroverd. In de eerste week van augustus rukten de Taliban op en in minder dan negen dagen namen ze de controle over de meeste Afghaanse provinciehoofdsteden, waaronder Kabul. Zodus kan er niet meer gesteld worden dat verzoekende partij zich elders in het land zou kunnen vestigen omdat er sprake zou zijn van een ‘veilig intern vluchtalternatief’.

Daar waar verwerende partij voor de overname van het volledige land door de Taliban meende dat Afghanen afkomstig uit gebieden die onder de controle waren van de Taliban minstens in aanmerking kwamen voor de subsidiäre bescherming, meent zij thans dat dat niet meer het geval zou zijn nu Taliban het in het hele land voor het zeggen heeft.

Zij stelt ondermeer het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij gaat zeer kort door de bocht en stelt alles zeer rooskleurig voor, terwijl in werkelijkheid de Taliban met een ijzeren hand regeert, geen enkele tegenstand of kritiek dult en alles wat ook maar enigszins ingaat tegen de strenge regels van de Sharia met geweld de kop in drukt.

Uit verschillende objectieve rapporten blijkt dat de reeds erg zorgwekkende veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar zal verslechteren onder het Talibanbewind. De UN High Commissioner for Human Rights uitte haar bezorgdheid op de Special Session of UN Human Rights Council.

[citaat <https://www.ohchr.org/en/2021/08/high-commissioner-human-rights-urges-special-session-human-rights-council-afghanistan?LangID=E&NewsID=27406>]

Voorts brengt het rapport van de Danish Immigration Service de impact van het geweld op de burgers tijdens de overname in kaart:

[citaat https://www.ecoi.net/en/file/local/2060188/Afghanistan_Targetedindiv_FINAL.pdf]

II.2.3 Een jaar na de machtsovername van de Taliban is de situatie desastreus, zoals erkend wordt door verschillende internationale organisaties (zoals Amnesty International) en onze eigen buitenlandse zaken die bevestigt dat de mensenrechten flagrant geschonden worden en de hervatting van de betrekking met dat land in de huidige situatie uitsluit (eigen onderlijning).

[citaat <https://www.hln.be/buitenland/een-jaar-taliban-aan-de-macht-in-afghanistan-mensenrechten-van-hele-bevolking-woorden-afgenomen~ad036387/>]

Het gaat dan ook niet op te stellen dat de situatie in Afghanistan op heden verbeterd zou zijn Er is geen enkele garantie op het respecteren van de mensenrechten. Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en tracht ten onrechte de desastreuse situatie in Afghanistan te relativieren.

II.2.4. Bovendien motiveert verwerende partij compleet naast de kwestie en heeft zij geen enkel rekening gehouden met het profiel van verzoekende partij die ondertussen bijna 2 jaar in België verblijft, zij is onmiddellijk beginnen werken, heeft haar inburgeringscursus gehaald, behaalde haar diploma van heftruckchauffeur en EHBO, werkte als een vrijwilliger in een bejaardentehuis,... De bewijzen hiervan zullen lopens de procedure worden neergelegd. Zij is het toonbeeld van verwestering! In de huidige omstandigheden maakt dit weldegelijk een belangrijk element uit en maakt de kans aanzienlijk groter om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Immers, mensen zoals verzoekende partij die reeds geruime tijd in het buitenland verbleven en zich verregaand integreerden in de Westerse samenleving worden door de Taliban als ‘verwesterd’ beschouwd.

Voor personen die als ‘verwesterd beschouwd kunnen worden’ omdat ze al sinds enige tijd in het buitenland verblijven, is de situatie erg gevaarlijk geworden. In dit verband wijst de UNHCR op het volgende:

[citaat <https://www.refworld.org/docid/611a4c5c4.html>]

Ook Uw raad bevestigde bij arrest dd. 31 maart 2022 dat verwerende partij weldegelijk rekening dient te houden met het argument dat ‘verwestering’ een bijkomend risico inhoudt voor Afghanen die geruime tijd vertrokken zijn uit Afghanistan:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

Daarbovenop hebben Taliban aangekondigd dat asielzoekers die na afwijzing in Europa zouden worden teruggestuurd naar Afghanistan zouden worden beticht en dat de rechtbank over hun lot zou beslissen:

[citaat <https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affirme-que-les-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-en-justice>]

In het nieuw rapport van NANSEN wordt tevens gesteld de gebeurtenissen in Afghanistan van augustus 2021 een nieuw en bijkomend element vormen die de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, a fortiori voor personen die sinds geruime tijd in België verblijven en als 'verwesterd' beschouwd kunnen worden bij terugkeer naar Afghanistan (los van het persoonlijk relaas van de verzoekende partij). (stuk 3)

NANSEN is van mening dat de strikte interpretatie van de sharia onder het Talibanbewind enerzijds een gegronde vrees voor vervolging doet ontstaan in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet (hierna 'Vw.') voor personen die lang in het buitenland verblijven en beschouwd kunnen worden als 'verwesterd' door de Taliban.

Anderzijds doet het een reëel risico op ernstige schade ontstaan in de zin van artikel 48/4 Vw. voor burgers die terugkeren om te leven onder het Taliban-bewind, ongeacht een lang verblijf in het buitenland. Hoewel de situatie onstabiel is, blijkt uit objectieve bronnen voldoende dat de veiligheids- en humanitaire situatie in Afghanistan erg problematisch is.

Het is erg moeilijk voor Afghaanse onderdanen om een specifieke vervolging te bewijzen. Enerzijds is de vervolging vaak niet persoonlijk te staven, omdat de vervolgingsfeiten zitten ingebed in de manier waarop de Afghaanse samenleving de Afghaanse burgers behandelt in het algemeen, en er aldus geen specifiek persoonlijk bewijs voorhanden is. Anderzijds is het vaak ook zo dat het voor Afghaanse onderdanen die zijn teruggekeerd uit het Westen gaat om toekomstige vermoedelijke vervolging wegens hun gepercipieerde verwestering, en opnieuw geen bewijs uit het verleden voorhanden is.

NANSEN wijst er op dat vervolging in de zin van de VN-Vluchtelingenconventie toekomstgericht beoordeeld moet worden.

Hoewel vervolging ondergaan in het verleden een vermoeden van toekomstige vervolging doet ontstaan in toepassing van artikel 48/7 Vreemdelingenwet, is het er geen vereiste voor. De bewijsstandaard is die van de redelijke waarschijnlijkheid, waarbij de vrees van de verzoekers als gegrond wordt beschouwd indien:

"he can establish, to a reasonable degree, that his continued stay in his country has become intolerable...". Bovendien zal de vervolging niet beperkt zijn tot specifieke daden, maar in het algemeen vaak een samenloop zijn van verschillende elementen.

Dit is voldoende om de drempel van vervolging te bereiken:

[citaat <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartment-international-protection.html>]

NANSEN komt tot de conclusie dat personen die gedurende lange tijd in het Westen verbleven hebben een specifiek risico op vervolging lopen omwille van gecipieerde verwestering. De impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van de terugkeer aan zich.

Nansen stelt: p. 15 -17 Nansen note

[citaat NANSEN Note, 3-21, "Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek" van oktober 2021]

II.2.5 Verzoekende partij is in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging door de Taliban: p. 24 Amnesty International rapport

[citaat niet-gespecificeerde bron Amnesty International]

Verschiedende bronnen tonen aan dat Afghanen die terugkeren uit het Westen door de Taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging.

II.2.6 In een recente video bevestigde de Taliban hun positie tegenover Westerse ideologieën door te zeggen dat "the Deviants are those who are trained in the poisonous deviant beliefs of atheism, communism, secularism, democracy and other satanic western and disbelieving ideologies in order to mislead the Muslims with their deviant ideologies".

In het arrest van 27 november 2020 kende Uw Raad de vluchtelingenstatus toe omdat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker wordt blootgesteld aan vervolging op grond van een toegeschreven politieke overtuiging.

De RvV bepaalt het volgende:

[citaat RvV 27 november 2020, nr. 245 004]

Verwestering is per definitie een gegeven dat zich pas afspeelt na het vertrek, dus kunnen er nog geen eerdere vrees of negatieve ervaringen aan gekoppeld worden.

Verzoekende partij is reeds 2 jaar in België. Zij is volledig geïntegreerd en deelt enkel nog de Westerse waarden.

Er kan geen enkel twijfel bestaan dat verzoekende partij verwesterd is en er een reëel gevaar bestaat in haar hoofde voor onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 EVRM in geval van terugkeer naar Afghanistan.

II.2.7. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofdorde erkend worden als vluchteling.

II.2.8. Mocht Uw Raad – per impossibile – van mening zou zijn dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Hoewel de Taliban vrede en stabiliteit beloven, worden deze beloften met veel scepsis onthaald. Er is immers geen enkele garantie dat de Taliban niet zal terugkeren naar het eerdere schrikbewind. Op hun eerste persconferentie op 17 augustus 2021, nadat ze de controle over Kabul hadden overgenomen, verklaarde de woordvoerder van de Taliban Zabihullah Mujahid:

[citaat <https://www.nytimes.com/2021/08/17/world/asia/taliban-leaders-kabul.html>]

De Danish Immigration Service stelt echter het volgende in het COI rapport over Afghanistan van september 2021:

[citaat https://www.ecoi.net/en/file/local/2060188/Afghanistan_Targetedindiv_FINAL.pdf]

Voorts stelt het rapport dat:

[Ibid.]

De Taliban hanteert een parallel rechtsstelsel dat gebaseerd is op een strikte interpretatie van de sharia. Naast executies leidt de werking van dit systeem tot straffen die volgens UNAMA wreed, onmenselijk en vernederend zijn.

Reeds enkele dagen na de overname door de Taliban zijn er al de eerste bewijzen van grove mensenrechtenschendingen.

In het NANSEN rapport worden de volgende voorbeelden aangehaald:

(p. 34-35)

[citaat NANSEN Note, 3-21, “Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek” van oktober 2021]

NANSEN komt tot de volgende conclusie: p. 47

[Ibid.]

Sind de overname door de Taliban, zijn – volgens de officiële cijfers – reeds 400 gewone burgers gedood. Het werkelijke cijfers ligt vermoedelijk veel hoger:

[citaat <https://www.hln.be/buitenland/bijna-400-afgaaanse-burgers-gedood-sinds-machtsovername-taliban~a25b43db/>]

Zoals ook onder II.2.3 aangehaald, is de situatie na een jaar van machtsovername volledig ontspoord en worden de mensenrechten systematisch geschonden. Voor mensen die zouden moeten terugkeren – en die zich dus al jaren in het Westen bevinden – is de situatie nog precairder.

II.2.9 Verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk beweren dat verzoekende partij terug kan keren naar Afghanistan en er een menswaardig leven kan leiden.

Noch het COI focus rapport van 5 mei 2022 waarnaar verwerende partij verwijst, noch de EASO Afghanistan security Situation rapporten bewijzen het tegendeel wat betreft verwesterde Afghanen die terugkeren. Meer nog, deze rapporten geven zelf aan dat in de periode dat er onderzoek werd gedaan, hier nog geen duidelijke cijfers over gekend waren. Verwerende partij dwingt verzoekende partij aldus ‘op goed geluk terug te keren’ en te hopen dat de Taliban haar niet zullen viseren of straffen omwille van haar vertrek naar het Westen. Voor verwerende part is het simpel: verzoekende partij moet terugkeren naar Afghanistan, opnieuw onderdrukt gaan leven en zich onderwerpen aan de strenge regels van de Sharia en van de Taliban zonder enige vrijheid, en hopen dat zij niet gedood wordt door de Taliban omdat zij haar te vrijgevochten of verwesterd beschouwen... Dit tart werkelijk alle verbeelding.

II.2.10. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.2.11. De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiar de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”

Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker “Nansen Profiel 3-21 Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek” toe aan het verzoekschrift.

2.1.2. In een aanvullende nota van 6 februari 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport “Country Guidance : Afghanistan” van januari 2023.

2.1.3. In een aanvullende nota die wordt neergelegd ter terechtzitting brengt verzoeker volgende documenten ter kennis:

- arbeidsovereenkomst interim (stuk 1);
- persoonsgegevens arbeidsovereenkomst (stuk 2);
- werkpostfiches (stuk 3);
- loonfiches (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Waar verzoeker stelt dat hij zijn broer R.K. niet heeft vermeld in de fiche NBMV, omdat hij ervan uitging dat er gevraagd werd naar zijn broers en zussen die nog in leven waren en dat hij nooit over een zus R. heeft gesproken, wijst de Raad erop dat verzoeker door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt. Waar verzoeker verwijst naar zijn jonge leeftijd ten tijde van het interview en stelt dat hij geen afdoende begrip van het belang van deze vraag had, benadrukt de Raad dat verzoekers jonge leeftijd hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Van verzoeker mag dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de instanties bevoegd met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming

correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven en dit van bij aanvang van de procedure. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen betreffende zijn familiesamenstelling vormen dan ook een negatieve indicatie met betrekking tot zijn algehele geloofwaardigheid. De volgende vaststellingen van de bestreden beslissing worden aldus door de Raad correct en pertinent geacht: *“Ten eerste dient er te worden gewezen op de incoherente verklaringen die u aflegt met betrekking tot uw familiesamenstelling. Deze familiesamenstelling is echter cruciaal voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, gezien uw broer R.(...) K.(...) de spilfiguur vormt in uw relaas, die zou ontvoerd en vermoord geweest zijn door de taliban. Bij uw aanmelding op 21/06/2021 maakte u echter nergens melding van een broer genaamd R.(...) K.(...) (NBMV fiche). U maakte wel melding van uw broers S.(...) K.(...), S.(...) K.(...) en uw jongste zus R.(...). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en bij het Commissariaat (CGVS), heet uw zus dan plots S.(...) en is zij ouder dan uw broer S.(...) (Verklaring DVZ, randnr.17; CGVS, p.6). Daarenboven vermeldt u plots nog een broer R.(...) K.(...), die maar liefst bijna twintig jaar ouder zou zijn dan u en alle daaropvolgende broers en zus (Verklaring DVZ, randnr.17). Gevraagd hoe het komt dat er zo'n groot leeftijdsverschil bestaat met uw oudste broer, antwoordt u dat uw moeder na haar eerste kind problemen had met het krijgen van andere kinderen (CGVS, p.6). Hoewel uiteraard niet uit te sluiten valt dat uw moeder na het krijgen van uw oudste broer vruchtbaarheidsproblemen zou hebben gekend, is een interval van bijna twintig jaar, om daarna dan nog vier kinderen te krijgen, toch wel zeer extreem. Wanneer u bovendien tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt geconfronteerd met de eerdere ommissie van uw oudste broer, verklaart u: “Hij leefde niet daarom gaf ik de naam niet, ik gaf enkel de namen van broers die nog leven.” (CGVS, p.19). Vreemd genoeg gaf u tijdens uw aanmelding wel de naam van uw vader op, die tevens overleden was en zijn sterfdatum. Opmerkelijker is echter dat u bij DVZ dan wel plots uw broer R.(...) K.(...) opgeeft, samen met uw twee andere broers en zus (verklaring DVZ, randnr.17). Het hoeft geen betoog dat uw verklaring nauwelijks antwoord biedt op de vraag waarom u geen melding hebt gemaakt van een broer R.(...) K.(...). Het feit dat u deze spilfiguur uit uw relaas zelfs niet vermeldde bij uw aanmelding doet de geloofwaardigheid van uw relaas sterk wankelen. De vaststelling dat u ook over de rest van uw familie geen coherente verklaringen aflegt, en er zulks sterk leeftijdsverschil bestaat met uw oudste broer, wekt verder de indruk dat u niet de gehele waarheid vertelt over uw familiale situatie in Afghanistan, dewelke nochtans cruciaal is voor de beoordeling van uw asielrelaas.”*

Waar verzoeker stelt dat hij zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het commissariaat-generaal heeft verklaard dat zijn vader zo'n zes jaar geleden overleed aan een ziekte en dat zijn broer werd vermoord door de taliban, dat de fiche NBMV hem nooit werd voorgelezen, dat hij deze niet heeft ondertekend, dat hij niet werd bijgestaan door een raadsman en dat dit aldus geen gehoor volgens de regels kan worden beschouwd, wijst de Raad erop dat dit betoog geen verschoning kan bieden voor verzoekers tegenstrijdige verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat hij ook zonder (informatie van) zijn advocaat waarachtige verklaringen aflegt over zijn problemen en netwerk in zijn land van herkomst. De Raad wijst erop dat indien verzoeker wenst aan te tonen dat hetgeen neergeschreven staat in de fiche NBMV niet overeenstemt met zijn werkelijke gezegden, het hem vrijstaat om dit te doen. Hij dient dit echter te doen aan de hand van concrete en pertinente gegevens en het volstaat geenszins om op algemene wijze te beweren dat dit niet zo zou zijn. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete en pertinente gegevens aan te voeren. Verzoekers betoog is op zich niet van aard om aan te tonen dat de weergave van zijn verklaringen uit deze fiche onjuist zou zijn. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“De ongeloofwaardigheid van uw relaas wordt nog verder versterkt door het feit dat u bij uw aanmelding als vluchtmotief uit Afghanistan aangeeft: “Problemen met taliban. Mijn vader werd door hen vermoord.” (NBMV fiche). Tevens gaf u bij uw aanmelding aan dat het twee jaar voordien was dat uw vader was vermoord. Wanneer u dan uw DVZ verklaringen aflegt op 15/12/2021 verandert uw verhaal en is uw vader plots aan een ziekte overleden, zo'n zes jaar geleden (verklaring DVZ, randnr.13). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw vader zo'n zes à zeven jaar geleden overleden is aan een ziekte (CGVS, p.5). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u bij uw aanmelding verklaarde dat uw vader was vermoord door de taliban, ontkent u dit simpelweg: “Ik zei dat niet.” (CGVS, p.19). Opnieuw slaagt u er niet in een verklaring te bieden voor deze flagrante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen. U legt niet enkel tegenstrijdige verklaringen af over de doodsoorzaak van uw vader, maar u geeft ook divergente verklaringen over de aanleiding tot uw vertrek. Waar dit eerder nog de moord op uw vader door de taliban zou zijn, is uw vader dan plots aan een natuurlijke ziekte overleden en draait uw asielrelaas rond de ontvoering en moord op uw broer R.(...) K.(...) (CGVS vragenlijst, randnr 5 en CGVS, p.15). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt zowel over de doodsoorzaak van uw vader, zijn sterfdatum en de aanleiding tot uw vertrek uit Afghanistan doet uw asielrelaas wel op zeer wankel pootjes staan.”*

Waar verzoeker stelt dat zijn broer nog vermist was op het moment dat hij vertrok uit Afghanistan, dat hij tien dagen na zijn vertrek pas vernam dat zijn broer vermoord was, dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans echter niet kreeg om bepaalde nuances en details hierover uiteen te zetten omdat hij alles kort en bondig moest vertellen waardoor heel wat zaken verloren gingen, stelt de Raad vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Ondanks dat de CGVS-vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker alle redenen aangeeft waarom hij gevlucht is uit zijn land van herkomst. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“Uw verdere verklaringen halen uw relaas echter volledig onderuit en doen het CGVS besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. Zo poneerde u bij DVZ dat uw broer R.(...) K.(...) zou zijn gedood door de taliban vóór uw vertrek uit Afghanistan (verklaring DVZ, randnr. 17). In de CGVS vragenlijst situeert u uw broer zijn dood echter na uw vertrek uit Afghanistan. Uw broer en u stopten met jullie werk voor de taliban toen de overheid de macht overnamen en u ging naar Iran. Toen de taliban echter de macht terug overnam in jullie regio, begonnen ze uw broer aan te spreken om terug voor hen te werken en te vragen waar u was. Uw broer werd bedreigd en ontving een dreigbrief, waarna uw broer werd ontvoerd door de taliban en later gedood. Toen u hoorde dat uw broer werd gedood, besloot u om naar hier te komen (CGVS vragenlijst, randnr. 5). Er kan dus opnieuw een ernstige tegenstrijdigheid worden opgemerkt tussen uw verklaringen. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, waar we nog een nieuwe versie van de feiten krijgen te horen. Nadat uw broer en u stopten met jullie werk voor de taliban, werkten jullie eerst samen op een checkpost. Wanneer uw broer op weg was van de checkpost naar huis werd hij onderweg ontvoerd. U kwam dit te weten de morgen nadien wanneer u zelf thuiskwam van de checkpost. Hierop spoorde uw nonkel u aan om naar Iran te vluchten (CGVS, p. 15). Uw broer werd vermoord nadat u in Iran was toegekomen (CGVS, p. 13). Waar u tijdens uw CGVS vragenlijst nog verklaarde dat u naar Iran vertrok toen de overheid de macht terug overnam in uw regio (CGVS vragenlijst, randnr. 5), wordt dit tijdens uw persoonlijk onderhoud veranderd naar een vertrek omwille van de ontvoering van uw broer en de bijhorende aansporing door uw oom (CGVS, p. 15). Ook over de aanleiding tot uw vertrek naar Iran slaagt u er dus niet in eenduidige verklaringen af te leggen. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ hebt verteld dat u naar Iran ging nog voor uw broer werd vermoord, verklaart u dat er misschien een misverstand is. U ontkent dat u hebt gezegd dat u naar Iran ging nog voor uw broer was vermoord. U vertrok pas de morgen nadat uw broer was ontvoerd naar Iran (CGVS, p. 19). U blijft duidelijk vasthouden aan het relaas dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook aanhangt en dit zonder een verklaring te geven voor het feit dat u bij DVZ weldegelijk heeft verklaard dat u naar Iran vertrok nog voor er sprake was van de ontvoering en moord van uw broer. Het louter vasthouden aan één versie van een verhaal is uiteraard niet in staat om de voorgaande versies te verklaren. Bovenstaande tegenstrijdigheden raken allen de kern van uw relaas en zijn dan ook nefast voor de geloofwaardigheid ervan.”*

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal alles door elkaar haalt, dat zijn broer inderdaad een dreigbrief ontving toen hij nog leefde, maar dat zij opnieuw een dreigbrief ontvingen gericht aan hun beiden toen zijn broer vermist geraakte, wijst de Raad erop dat verzoeker in het persoonlijk onderhoud na confrontatie met deze tegenstrijdigheid volhardt dat hij de dreigbrief heeft ontvangen na de dood van zijn broer (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19). Dat verzoeker deze tegenstrijdigheid nu tracht te verschonen door te stellen dat er verschillende dreigbrieven werden gestuurd, zowel voor als na de dood van zijn broer, wijst er aldus op dat dit een *post-factum* bewering is. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“Ten slotte kan er, in lijn met de rest van uw relaas, nog een gewichtige tegenstrijdigheid worden opgemerkt. Zo verklaarde u bij DVZ: “Mijn broer werd bedreigd en we kregen een dreigbrief op naam van mijn broer en mij. Hierna werd mijn broer ontvoerd door de taliban en later werd hij gedood.” (CGVS vragenlijst, randnr. 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer: ...en nadat broer was vermoord, zonden me brief en door dit alles wisten we het.” (CGVS, p. 18). Opnieuw slaagt u er niet in een eenduidige chronologie aan te houden in uw relaas en werd deze dreigbrief nu plots verstuurd na de dood op uw broer, terwijl dit bij DVZ nog voor de dood op uw broer was. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid in chronologie, verklaart u: “Nee, ik zei dat niet, ik zei erna.” (CGVS, p. 19). Het is echter duidelijk uit uw DVZ verklaring dat u dit voor de moord op uw broer situeerde en u slaagt er dan ook niet in een verklaring te bieden voor deze tegenstrijdigheid.”*

Bij gebrek aan een dienstig verweer tegen de volgende motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad de volgende vaststellingen van de commissaris-generaal eveneens over: “*U gaf tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u nog zou beschikken over twee dreigbrieven, de taskara van uw oudste broer, en een foto van zijn lijk (CGVS, p. 14). Na een termijn van veertien werkdagen mocht het CGVS echter nog niets van u ontvangen. Voor zover u deze stukken later toch nog zou neerleggen, kan opgemerkt worden dat er uit de informatie waarover het CGVS beschikt een grote mate van corruptie en documentfraude heerst in Afghanistan. Bijgevolg dient de bewijswaarde ervan sterk gerelativeerd te worden, en kan aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.*”

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verblijf in België van bijna twee jaar en stelt dat hij als verwesterd gepercipieerd zal worden bij terugkeer naar Afghanistan, oordeelt de Raad als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina*” betreft— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24).

In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans

of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Te dezen verwijst verzoeker naar het risico dat hij zou lopen indien hij terugkeert naar Afghanistan wegens zijn verblijf in België van bijna twee jaar en zijn kwetsbaar en specifiek profiel van een verwesterde jonge man.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker een jonge man is van ongeveer 22 jaar oud die in juni 2021 in België is aangekomen en dus zijn vormende jaren grotendeels in Afghanistan heeft doorgebracht. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker, een soenitische moslim, verklaart van Pashtun origine te zijn, de dominante ethnïe in Afghanistan en in verzoekers regio van herkomst, Nangarhar (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 156). Uit de stukken van de interim-tewerkstelling blijken geen concrete elementen waaruit enige mate van integratie of internalisering van Westerse waarden kan worden afgeleid (aanvullende nota verzoeker).

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde persoonlijke problemen met de taliban, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Bovendien wijst de Raad er nog op dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van een dergelijke vrees.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel,

aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan en in de provincie Nangarhar geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie, noch voert hij persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP